

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

29 mei 2008

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**betreffende de opvoeding van honden en
de erkenning van hondenscholen, teneinde
het aantal bijtincidenten te beperken**

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN MEVROUW **LEJEUNE c.s.**

Punt 2/1 (*nieuw*)

Een punt 2/1 invoegen, luidende:

«*2/1. in overleg met de gemeenschappen na te gaan of het aangewezen is in de scholen, vanaf de derde kleuterklas, op de kinderen gerichte informatiecampagnes te voeren om hen te leren hoe ze zich in aanwezigheid van een hond moeten gedragen;».*

VERANTWOORDING

Kinderen zijn het meest kwetsbaar, en ze zijn de belangrijkste slachtoffers van bijtincidenten met honden. Omdat hun onderscheidingsvermogen nog onvoldoende ontwikkeld is, zijn ze niet bij machte dreigende lichaamstaal van de hond te interpreteren. In de meeste gevallen laten de beten niet alleen lichamelijke, maar ook psychologische letsen na.

Voorgaand document:

Doc 52 **1094/ (2007/2008):**
001: Voorstel van resolutie van mevrouw Lejeune c.s.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

29 mai 2008

PROPOSITION DE RÉSOLUTION

**relative à l'éducation canine et à l'agrément
des centres de dressage, en vue de limiter
le nombre d'accidents**

AMENDEMENTS

N° 1 DE MME LEJEUNE ET CONSORTS

Point 2/1 (*nouveau*)

Insérer un point 2/1, rédigé comme suit:

«*2/1. d'examiner, en concertation avec les Communautés, l'opportunité de mener des campagnes d'information auprès des enfants, sur l'attitude à adopter en présence d'un chien, dans les établissements scolaires, à partir de la troisième maternelle;».*

JUSTIFICATION

Les enfants sont les plus vulnérables et ils constituent les premières victimes d'accidents liés aux morsures de chiens. Ils manquent de discernement et ne sont pas aptes à interpréter les signes de menaces du chien. Dans la plupart des cas, les morsures laissent des séquelles physiques mais également psychologiques

Document précédent:

Doc 52 **1094/ (2007/2008):**
001: Proposition de résolution de Mme Lejeune et consorts.

Volgens een studie van professor André Kahn (ULB) en zijn team, het *Dog Bite Research Team*, loopt jaarlijks 1 op 500 kinderen een hondenbeet op. Soortgelijke ongevallen zijn dus zeer frequent, en slechts een deel van de slachtoffers raadpleegt een arts in dat verband.

In het kader van een ander onderzoek in de kinderafdeling van het ziekenhuis van Saverne (F) werd een aantal ouders bevraagd van wie de kinderen door een hond waren gebeten. Daaruit bleek dat

- de kinderen van 1 tot 6 jaar de risicogroep bij uitstek vormen (55%);
- het kind in 64% van de gevallen in het aangezicht werd gebeten;
- het kind in 85% van de gevallen vertrouwd is met de hond;
- de hond in 60% van de gevallen toebehoort aan het gezin, buren of vrienden;
- de hond in 78% van de gevallen van het mannelijk geslacht is, in 60% van de gevallen geen 4 jaar oud is en in 61% van de gevallen een grote hond is;
- het onderzoek met betrekking tot het ras van de hond geen betekenisvolle resultaten heeft opgeleverd;
- de bijtincidenten zich in 59% van de gevallen voordoen bij ongewone interactie tussen het kind en de hond, in omstandigheden die kunnen worden voorkomen.

Nr. 2 VAN MEVROUW LEJEUNE c.s.

Punt 6 (*nieuw*)

Een punt 6 invoegen, luidende:

«6. na overleg met de Raad voor dierenwelzijn het volgende te bepalen:

- de rol en de taken van de hondenscholen;
- de erkenningsvooraarden van die scholen (open en/of gesloten ruimten) met inachtneming van de reglementeringen op het vlak van milieubescherming, dierenwelzijn en openbare veiligheid, met inbegrip van de overgangsmaatregelen voor de reeds bestaande scholen;
- de rol en de taken van de hondeninstructeurs;
- de criteria om een bekwaamheidsbewijs inzake hondenopvoeding te verkrijgen, met inbegrip van de overgangsmaatregelen voor de instructeurs die een nuttige ervaring terzake kunnen aantonen.».

VERANTWOORDING

Dit amendement vraagt de regering na overleg met de Raad voor dierenwelzijn de bovenstaande taken te bepalen. Volgens de indieners is de samenwerking met die Raad de meest geschikte om die werkzaamheden tot een goed einde te brengen.

Selon une étude menée par le professeur André KAHN de l'ULB et son équipe «Dog Bite Research Team», chaque année, plus de 1 enfant sur 500 se fait mordre par un chien. Ce type d'accident est donc très fréquent et seule une fraction des victimes est amenée à l'attention des médecins.

Selon une autre thèse réalisée par le service pédiatrique de l'hôpital de Saverne, suite à une enquête auprès des parents dont les enfants ont été victimes de morsures, il s'avère que:

- les enfants âgés de 1 à 6 ans constituent le groupe à risque (55%);
- 64% des morsures ont pour localisation le visage;
- dans 85% des cas, l'animal est connu de l'enfant;
- dans 60% des cas, le chien appartient à la famille, aux voisins ou aux amis;
- dans 78% des cas, le chien est de sexe mâle, âgé de moins de 4 ans (60%) et de grand poids (61%);
- aucun résultat significatif n'est mis en évidence quant à la race du chien;
- dans 59% des cas, les morsures surviennent lors d'interactions inhabituelles entre enfants et chiens, dans des circonstances pouvant être évitées.

N° 2 DE MME LEJEUNE ET CONSORTS

Point 6 (*nouveau*)

Insérer un point 6, rédigé comme suit:

«6. de définir après concertation avec le Conseil du Bien-être des animaux:

- le rôle et les missions des centres d'éducation canine;
- les conditions d'agrément desdits centres (espaces ouverts et/ou fermés) dans le respect des réglementations relatives à la protection de l'environnement, du bien-être animal et de la sécurité publique, en ce compris les mesures transitoires pour les centres déjà existants;
- le rôle et les missions de l'éducateur canin;
- les critères d'obtention d'un certificat d'aptitude à l'éducation canine, y compris les mesures transitoires pour les éducateurs pouvant justifier d'une expérience utile en la matière.».

JUSTIFICATION

Le présent amendement demande au gouvernement de définir après consultation avec le Conseil du bien-être des animaux les missions reprises ci-dessus. Les auteurs estiment que la collaboration avec ledit Conseil s'avère la plus opportune pour mener à bien ces travaux.

Artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 oktober 2002 tot regeling van de samenstelling en de werking van de Raad voor Dierenwelzijn bepaalt immers dat de Raad als volgt is samengesteld:

«Buiten de Voorzitter, bestaat de Raad uit ten hoogste 18 leden. De Raad omvat evenveel Nederlandstalige als Franstalige leden. Volgende verdeling wordt in acht genomen:

§ 1. Vanwege de dierenbeschermingsverenigingen:

1° één lid voorgesteld door de v.z.w. «Nationale Raad voor Dierenbescherming»;

2° één lid voorgesteld door de v.z.w. «Nationale Vereniging voor Dierenbescherming»;

3° één lid voorgesteld door de v.z.w. «GAIA»;

4° één lid voorgesteld door de v.z.w. «Koninklijk Belgisch Verbond voor de Bescherming van de Vogels»;

5° één lid voorgesteld door de «Stichting Prins Laurent»;

6° één lid voorgesteld door de v.z.w. «Animaux en péril»;

7° één lid voorgesteld door de v.z.w. «Dieren in Nood».

§ 2. Vanwege de verenigingen van gebruikers en fokkers van dieren:

1° één lid voorgesteld door de v.z.w. «Belgische beroepsfederatie van handelaars in vogels, gezelschapsdieren en toebehoren»(ANDIBEL);

2° één lid voorgesteld door de v.z.w. «Nationale Raad van Dierenwekkers en Liefhebbers»;

3° één lid voorgesteld door de v.z.w. «Koninklijke Maatschappij Sint-Hubertus»;

4° één lid voorgesteld door de Nationale Landbouwraad.

§ 3. Vanwege de verbruikersverenigingen:

1° één lid voorgesteld door het Onderzoeks- en Informatiecentrum van de Verbruikersorganisaties (OIVO).

§ 4. Vanwege de beroepsverenigingen van dierenartsen:

1° één lid voorgedragen door de v.z.w. «Union professionnelle vétérinaire », in afwisseling met een lid voorgedragen door de v.z.w. «Vlaamse Dierenartsen Vereniging»;

2° één lid voorgesteld door de v.z.w. «Dierenartsen Belangen - Interest vétérinaires».

§ 5. Vanwege de wetenschappelijke sector:

15° vijf deskundigen uit de universitaire wereld.».

Bovendien wordt in artikel 5 van hetzelfde koninklijk besluit aangegeven dat de Raad deskundigen kan raadplegen die geen lid zijn en die in een specifiek onderwerp onderlegd zijn, en dat hij ze kan uitnodigen om deel te nemen aan de vergaderingen.

En effet, selon l'article 2 de l'arrêté royal du 7 octobre 2002 réglant la composition et le fonctionnement du Conseil du bien-être des animaux, le Conseil est composé de la manière suivante:

«Outre le Président, le Conseil est composé de 18 membres. Le Conseil comprend autant de membres d'expression néerlandophone que d'expression francophone. La répartition est la suivante:

§ 1. Pour les associations protectrices des animaux:

1° un membre proposé par l'asbl «Conseil national de la Protection animale»;

2° un membre proposé par l'asbl «Association nationale des Sociétés de Protection animale»;

3° un membre proposé par l'asbl «GAIA»;

4° un membre proposé par l'asbl «Ligue royale belge pour la Protection des Oiseaux»;

5° un membre proposé par la «Fondation Prince Laurent»;

6° un membre proposé par l'asbl «Animaux en péril»;

7° un membre proposé par l'asbl «Dieren in Nood».

§ 2. Pour les associations d'éleveurs et utilisateurs d'animaux:

1° un membre proposé par l'asbl «Fédération professionnelle belge des commerçants d'oiseaux, animaux de compagnie et accessoires» (ANDIBEL);

2° un membre proposé par l'asbl «Conseil national des Eleveurs et amateurs d'animaux»;

3° un membre proposé par l'asbl «Société royale Saint-Hubert»;

4° un membre proposé par le Conseil national de l'Agriculture.

§ 3. Pour les organisations de consommateurs:

1° un membre proposé par le Centre de Recherche et Information des Organisations de Consommateurs (CRIOC).

§ 4. Pour les associations professionnelles vétérinaires:

1° un membre proposé par l'asbl «Union professionnelle vétérinaire» en alternance avec un membre proposé par l'asbl «Vlaamse Dierenartsen Vereniging»;

2° un membre proposé par l'asbl «Intérêts vétérinaires - Dierenartsen Belangen».

§ 5. Pour le secteur scientifique:

15° cinq experts du monde universitaire.»

En outre, l'article 5 du même arrêté stipule que le Conseil peut consulter des experts, non membres, spécialisés en certaines matières, et les inviter à participer aux réunions.

Josée LEJEUNE (MR)
 Daniel BACQUELAINE (MR)
 Carine LECOMTE (MR)